

Una alegris per a un pobre nen

Un relat de: [J?](#)

A la part alta d'una torre vivia un nen, però no un nen qualsevol, era un nen que, quan s'enfadava, es convertia en un ser horrible i despietat, la qual cosa el va obligar a tancar-se en aquella fosca torre, allunyat del món exterior.

Un dia, el nen passejava al seu jardí, ple de flors belles i una font, Peter s'asseia cada dia al costat de la font a pensar a intentar recordar com i què va fer per a merèixer tal càstig com el de convertir-se en monstre. Aquest dia, abans d'asseure's a pensar, va veure un home amb paracaigudes saltar d'un avió directe cap a ell. Quan l'home va estar ja dins del jardí li va suplicar a Peter que li donés unes quantes pomes, o el que fora, per a menjar, aquest va acceptar amb una condició, ja que se li va ocórrer una idea perquè no sortís perjudicat, la condició era que li portés tots els imants que trobés i un àbac per a contar els que tenia. el home va acceptar sense piular, va menjar i es va anar.

Per a què necessitava tants imants? Perquè molt senzill, Peter havia llegit en un llibre de màgia que durant una tempesta elèctrica, si tens molts imants podies acabar amb tots els encanteris que un tingúes. I ell no va desapropitar l'oportunitat.

L'endemà l'home va tornar amb 100 imants en una bossa i es va anar. Just aquella nit hi hauria tempesta, així que Peter va posar els imants tal com ho deia el llibre i va esperar, de punt esperar es va dormir.

Al matí següent es va despertar per culpa del despertador, ell es va enfadar i es va aixecar, adonant-se que no era un monstre, havia tornat a ser un nen, es va posar molt feliç i va començar a córrer per tot el jardí.